

РЕШЕНИЕ

№ 1237

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 29.05.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **7389** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 76а, ал. 4 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] срещу Писмена покана изх. № 29 – 02 – 85 от 13.06.2018 г. на Директора на Столична здравно – осигурителна каса /СЗОК/, с която на основание чл.76а от ЗЗО се определя сума, в размер на 11227,76 лв. за подлежаща на възстановяване като получена без основание.

Жалбоподателят, представляван от управителя А. П. М., чрез адв. Р., смята поканата за незаконосъобразна. Сочи процесуални нарушения, а именно: смята, че производството е следвало да протече по реда на чл.76б от ЗЗО, а не с издаване на покана за възстановяване на суми по реда на чл.76а от ЗЗО. Твърди и материална незаконосъобразност поради неправилни фактически констатации от страна на административния орган, съответно неправилно прилагане на закона. Моли поканата да бъде отменена, както и за присъждане на разноски по списък.

Ответникът Директорът на СЗОК, чрез процесуалния си представител юрк. Т., излага съображения срещу основателността на жалбата, съответно смята, че оспорената писмена покана е законосъобразна. Иска жалбата да бъде оставена без уважение, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не встъпва в производството.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като е подадена в установения срок от

надлежна страна и при наличие на правен интерес.

Процесният акт подлежи на обжалване по силата на чл. 76а, ал. 4 от ЗЗО.

С оглед доказателствата по делото, съдът установява от **ФАКТИЧЕСКА СТРАНА** следното:

На осн. чл.59, ал.1 от ЗЗО и Национален рамков договор /НРД/, между Национална здравноосигурителна каса/НЗОК/, представлявана от директора на Столична здравноосигурителна каса/ СЗОК/, от една страна, и [фирма], [населено място], от друга страна, са сключени Договор № 22-4841 от 04.05.2017 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и Договор № 22-7002 от 04.05.2017 г. за оказване на болнична помощ по амбулаторни процедури.

На основание Заповед № РД-18-223 / 20.02.2018 г. на Управителя на НЗОК е извършена пълна проверка за изпълнение на договорите на изпълнителя от длъжностни лица – контролори в отдел „КМД“ при СЗОК Д-р Г. Д. Х. и Ц. М. Ч..

В рамките на проверката е съставен Протокол № РД-18-223-1 / 20.02.2018 г. и Протокол за неоснователно получени суми № РД-18-223-2 / 20.02.2018 г., първият връчен на управителя на болничното заведение на 23.02.2018 г., а вторият - на 09.03.2018 г.

Срещу протокола за неоснователно получени суми е подадено възражение № РД-18-4841-7 / 19.03.2018 г. от болничното заведение.

Възражението е обсъдено от постоянно действаща комисия от служители на СЗОК, създадена със Заповед № РД-09-34 / 01.03.2018 г. и Заповед № РД-09-40 / 15.03.2018 г. на Директора на СЗОК за разглеждане на постъпили по реда на чл.76а, ал.2 от ЗЗО писмени възражения, като е налице Протокол № 11 / 04.04.2018 г. на тази комисия и приложено към него становище № 2 от същата дата, с което се приема, че възражението е неоснователно и не следва да се приема от административния орган.

В резултат е издадена оспорената Писмена покана изх. № 29 – 02 – 85 от 13.06.2018 г. на Директора на Столична здравно – осигурителна каса /СЗОК/, с която на основание чл.76а от ЗЗО се определя сума, в размер на 11227,76 лв. за подлежаща на възстановяване като получена без основание с установени нарушения по три случая.

Въз основа на горната фактическа обстановка, съдът обосновава следните **ПРАВНИ ИЗВОДИ**:

Поканата е издадена по реда на Раздел X „Контрол, експертиза и спорове” от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Редът и условията за осъществяване на контрол по изпълнението на договорите с РЗОК за оказване на извънболнична медицинска помощ на здравноосигурените лица и налагане на санкции за констатирани нарушения са изрично уредени в чл. 70 и сл. от закона.

Съгласно чл.73, ал.2 от ЗЗО, контролът по изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска и/или дентална помощ се осъществява чрез проверки, извършени от длъжностни лица – служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК или от оправомощено от него длъжностно лице, и от длъжностни лица от РЗОК – контролори. Управителят на НЗОК или оправомощено от него длъжностно лице може със заповед да разпорежи извършване на проверка от контролори от РЗОК с участието на служители на НЗОК.

Съгласно чл.73, ал.1 от ЗЗО, в редакцията ѝ към извършване на процесната проверка, Контролните органи по чл. 72, ал. 2 имат право: 1. да проверяват плащанията от НЗОК на изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ и свързаната с това

документация; 2. да проверяват отчетните документи на изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ, регламентирани в НРД; 3. а извършват контрол по законосъобразността на финансовата дейност на изпълнителите на медицинска и дентална помощ по договорите им с РЗОК; 4. да извършват проверки по жалби на осигурени лица и работодатели, свързани с финансови нарушения, допуснати от изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ по договорите им с НЗОК; 5. да проверяват наличието на плащания от задължително здравноосигурени лица на изпълнителите, техния размер и основание, в случаите, когато е оказана медицинска и/или дентална помощ по договор с НЗОК; 6. да проверяват договорите на изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ, сключени с други лечебни заведения за изпълнение на част от дейността по договора с НЗОК в случаите, предвидени в НРД; 7. да проверяват съответствието на дейността на изпълнителите с критериите за достъпност и качество на медицинската помощ, регламентирани в НРД в съответствие с чл. 59в; 8. да проверяват вида и обема на оказаната медицинска и/или дентална помощ по договор с НЗОК; 9. да проверяват вида и количествата на закупените от изпълнителите на болнична медицинска помощ и вложени при изпълнение на договора с НЗОК медицински изделия, прилагани в условията на болничната медицинска помощ, заплащани от НЗОК напълно или частично; 10. да проверяват съответствието между оказаната медицинска и/или дентална помощ и заплатените за нея суми от НЗОК.

В разпоредбите на този раздел на практика са разписани три вида процедури:

Първата е разписана в чл.74, чл.75 и чл.76 от ЗЗО, като същата визира установени от контролния орган по чл.72, ал.2 от ЗЗО нарушения по чл.73, ал.1 от ЗЗО. Същата може да завърши с налагане на санкция, която се налага със заповед на Директора на РЗОК. В нея е предвидена и възможност за произнасяне на Арбитражната комисия, състояща се от представители на здравната каса и на съсловните организации. Предвидено е, че при липсата на становище от проверяваното лице с възражения срещу протокола, в който са установени нарушенията, директорът издава заповед за налагане на санкция / чл.74, ал.5 от ЗЗО/. При наличието на становище от проверяваното лице с възражения срещу протокола, в който са установени нарушенията, становището се разглежда от Арбитражната комисия, като при потвърждаване на констатациите, директорът издава заповед за налагане на санкция / чл.76, ал.1 от ЗЗО/. В новата разпоредба на чл.76, ал.3 от ЗЗО / ДВ бр.102 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г./ е предвидено, че ако Арбитражната комисия не се произнесе с решение в предвидения срок или не стигне до решение поради равен брой гласове, то и тогава директорът на РЗОК може да наложи санкция, като издаде „мотивирана заповед“, което обръща внимание върху обстоятелството, че директорът следва да изложи собствени мотиви, като за такива не могат да му послужат наличните в административната преписка, т.е. и в решението на Арбитражната комисия.

Следователно тази процедура завършва с административен акт, наречен „заповед“, която подлежи на оспорване по реда на АПК, съгласно чл.76, ал.5 от АПК.

Цялата тази процедура, вкл. и участието на Арбитражната комисия, е предвидено при наличието на установени нарушения, за които следва и се налага санкция със заповед на директора на РЗОК, каквато не е процесната процедура.

Втората предвидена процедура е именно процесната по чл.76а от ЗЗО, съгласно която „в случаите, когато изпълнителят на медицинска и/или дентална помощ е получил суми без правно основание, които не са свързани с извършване на нарушение по този

закон или на НРД, и това е установено при проверка от контролните органи по чл. 72, ал. 2, изпълнителят е длъжен да възстанови сумите“.

В тези случаи се съставя протокол за неоснователно получени суми. Лицето - обект на проверката, има право да представи писмено възражение пред управителя на НЗОК, съответно пред директора на РЗОК в 7-дневен срок от връчване на протокола, като след изтичане на срока за възражение управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК издава писмена покана за възстановяване на сумите, получени без правно основание, която се връчва на изпълнителя на медицинска и/или дентална помощ.

При тази процедура административният акт, с който завършва процедурата е „писмена покана за възстановяване на сумите, получени без правно основание“ и същата подлежи на обжалване по реда на АПК съгласно чл.76а, ал.4 от ЗЗО.

В чл.76б от ЗЗО е предвидена и трета процедура, която представлява съчетание между двете, а именно, когато изпълнителят на медицинска и/или дентална помощ е получил суми без правно основание в резултат на извършено нарушение по този закон или на НРД, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК удържа неоснователно платените суми, като на нарушителя се налагат наказания, определени в този закон или в НРД, т.е. когато става въпрос за наличието на нарушения, за които по закон е предвидено налагането на санкция със заповед или с наказателно постановление и съответно се стига до издаването на такъв акт. Тогава, писмената покана за възстановяване на сумите, получени без правно основание се издава след влизане в сила на наказателното постановление и/или на заповедта за налагане на санкция.

При горната правна уредба, съдът прави следните изводи:

На първо място, процесната покана е издадена в предвидената от закона форма и от компетентен орган по чл.76а, ал.3 от ЗЗО, в кръга на неговите правомощия, поради което не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност на акта съгласно чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

На второ място, след преглед на административната преписка, съдът счита, че административният орган е спазил предвидената административна процедура, предвид което не са установени съществени нарушения на производствените правила по смисъла на чл.146, т.3 от АПК, налагащи отмяна на акта.

Неоснователно е становището в жалбата, че производството е следвало да протече по реда на чл.76б от ЗЗО, а не с издаване на покана за възстановяване на суми по реда на чл.76а от ЗЗО.

Преобладаващата и последна практика на ВАС /например: решение № 37 от 03.01.2018 г. по адм. д. № 1407/2017 г., решение № 8271 от 19.06.2018 г. по адм. д. № 6856/2017 г., решение № 13040 от 26.10.2018 г. по адм.д. № 11251/2017 г./, с която настоящият състав се съобразява приема следното:

Сравнителният анализ на двете норми чл.76а и чл.76б от ЗЗО, налага извод, че процедурата по чл.76б от ЗЗО не се прилага във всички случаи на установени нарушения, а само при установени такива на ЗЗО и НРД и то, за които е предвидена възможност за налагане на наказание, било то с наказателно постановление или със заповед за налагане на санкция, тъй като по силата на чл.76б, ал. 2 от ЗЗО влязлото в сила наказателно постановление, респективно заповед за налагане на санкция е абсолютна предпоставка за прилагане на процедурата по чл.76б от ЗЗО.

В останалите случаи приложение намира производството по чл. 76а от ЗЗО.

При извършаната проверка от контролните органи не са констатирани административни нарушения, за които да е съставен акт за установяването им, чрез

който административният орган да е надлежно сезиран за образувано административно - наказателно производство, за да се приложи реда и процедурата по чл.76б ЗЗО. Изрично в протокола за неоснователно получени суми е посочено правното основание по чл. 76а ЗЗО, като възражението срещу същия е разгледано от административния орган съобразно приложимата процедура по чл. 76а, ал. 2 и ал. 3 ЗЗО.

Съпоставянето на двете хипотези води до изводите, че последиците при издаване на писмена покана по реда на чл. 76а са по леки, защото не се налага и санкция /наказание/ което е имуществена тежест. И двете производства протичат с проверка, уредена и извършвана от контролните органи по чл. 72, ал. 2 ЗЗО. В хода на тази проверка констатациите са във варианти, че няма нарушение на ЗЗО и НРД, но има неоснователно получени суми, че има нарушение на ЗЗО и НРД и има неоснователно получени суми и че няма неоснователно получени суми, но има или няма нарушения на ЗЗО и НРД. В резултат на тези констатации административният орган има възможностите в рамките на компетентността му да издаде писмена покана на основание чл. 76а, когато няма нарушения на ЗЗО и НРД, но има неоснователно получени суми, да издаде заповед за налагане на санкции по чл.76б и да издаде писмена покана за неоснователно получените суми, когато се установи, че са вследствие на нарушение на ЗЗО и/или НРД, да издаде заповед за налагане на санкции по чл.76б когато няма неоснователно получени суми, но има нарушения на договора ЗЗО и НРД, и да не издава акт, когато се констатира, че няма неоснователно получени суми и няма нарушения на ИД, ЗЗО и НРД.

Това са равнозначни възможности за действие на административния орган, които той може да проведе, или не, което е предоставено на неговата преценка. В случаите, когато се установяват неоснователно получени суми, които са в резултат на нарушение на ЗЗО и/или НРД и директорът на РЗОК/управителят на НЗОК издаде заповед за налагане на санкции, то според чл. 76б, ал. 3 ЗЗО следва да влезе в сила заповедта за налагане на санкции, като условие за издаване на писмената покана за възстановяване на неоснователно получените суми. Това условие е наложено от обстоятелството, че в заповедта за налагане на санкции има фактическо и юридическо формулиране на нарушението и се установява с влязъл в сила административен акт и причинната връзка на това нарушение с неоснователно получените суми, след което при издаване на писмената покана тези констатации са задължителни за страните и съда, като така се избягва правната възможност в заповедта за налагане на санкции да има едни констатации, а в писмената покана други, което е недопустимо като правен резултат.

Хипотезата на чл. 76б ЗЗО е разширена спрямо хипотезата на чл. 76а ЗЗО и съществуват като възможности за органа за издаване на административен акт по чл. 76а или по чл.76б.

Дори и когато са налице основания за налагане на санкция, но органът се е отказал да издаде заповед за налагането ѝ или няма такава възможност с оглед настъпили правопреустановяващи факти, или е счел, че е налице маловажен случай или давност, което е и по-благоприятен вариант за нарушителя, няма пречка да предпочете да издаде писмена покана на основание чл. 76а ЗЗО без да изпълнява производството по чл.76б от ЗЗО.

Няма законово задължение в ЗЗО, когато при проверката се констатира

нарушение на ЗЗО и/или НРД органът да изпълни задължително процедура по чл.76б ЗЗО при неналагане на санкция, още повече, че няма забрана да се възползва от основанията по чл. 76а ЗЗО.

По изложените съображения, правилно при издаването на процесната покана е проведена процедурата по чл.76а от ЗЗО.

Спазено е и изискването по чл.76а от ЗЗО за издаване на протокол за неоснователно получени суми.

В процедурата е налице и произнасяне на постоянно действаща комисия от служители на СЗОК, създадена със заповед на Директора на СЗОК за разглеждане на постъпили по реда на чл.76а, ал.2 от ЗЗО писмени възражения, която е разгледала посочените във възражението съображения, обсъдила ги е и подробно и е достигнала до извод, че възражението е неоснователно и не следва да се приема от административния орган. Става въпрос за „помощен орган“, който не е предвиден в закона и създаден от административния орган, с цел вземане на решение от него. Протоколът на този орган не е акт, който подлежи на връчване на проверяваното лице, поради което и процесуално нарушение в тази насока, няма.

На практика, цитирането на протокола на тази вътрешна комисия от служители на административния орган в издадения административен акт сочи само начина, по който същият е взел решение за издаването му, съответно прави мотивите на тази комисия и мотиви на издадения административен акт, след като административният орган ги възприема и се позовава на тях в оспорения административен акт.

Съдът обаче счита, че административният акт е издаден в противоречие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което не са налице основания за отмяната му на основание чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

С оспорената Писмена покана изх. № 29 – 02 – 85 от 13.06.2018 г. на Директора на Столична здравно – осигурителна каса /СЗОК/, с която на основание чл.76а от ЗЗО се определя сума, в размер на 11227,76 лв. за подлежаща на възстановяване като получена без основание при три случая на лекуване на здравно осигурели лица /ЗОЛ/.

При първите два случая на ЗОЛ М. К. и на ЗОЛ В. Д., е прието, че е налице дублиране на А.. Пр. № 5 и А.. Пр. № 6 в рамките на един и същ болничен престой, въз основа на което е приложен чл.343, ал.1, т.1 от Национален рамков договор за медицински дейности за 2017 г. /НРД за МД 2017 г./, съгласно който в случай на хоспитализация по КП и необходимост от провеждане на АПр и/или КПр в рамките на същия болничен престой се заплаща КП и АПр и/или КПр, с изключение на амбулаторна процедура № 6 в рамките на същия болничен престой по изброени КП, между които и КП № 240, която е в процесните случаи.

В третия случай на ЗОЛ И. Я. по КП № 240 Продължително системно парентерално лечение на злокачествени солидни тумори и свързаните с него усложнения“ е прието, че при сравняване на отчета за приложените

лекарствени продукти по КП и АПр. И решението не онкологичната комисия по химиотерапия се установява, че не е спазено решението, като на ЗОЛ е влято В. – концентрат 3000 мг. за 48 часа, а не 2400 мг., както е в решението, за което е посочено нарушение на разпоредбите на чл.325, ал.1 и ал.2, от НРД за МД 2017/ съгласно които лекарствените продукти по чл.323 се предписват от комисииите съгласно медицински стандарти, като в решението на комисията се вписват задължителни терапевтични схеми на лечение, съдържащи наименование на лекарствените продукти, индивидуалната доза и продължителността и схемата на прилагане/, чл.326 от НРД /противотуморните лекарствени продукти, осигуряващи основното лечение при злокачествени солидни тумори и хематологични заболявания, се прилагат по назначени схеми/.

За проверка на фактическите констатации на административния орган съдът е назначил съдебно медицинска експертиза от в.л. д-р М. Т., със специалност вътрешни болести и медицинска онкология. Заключениеето е прието в о.з. на 29.05.2019 г. Съдът, като счита същото за пълно, мотивирано и компетентно изготвено от специалист в областта.

При преглед на административната преписка съдът установява, че Р. Т. е юрисконсулт в болничното заведение, като е възможно съвпадението на фамилията да не е случайно. Въпреки това, доколкото нито вещото лице си е направило отвод, нито такъв е поискан от някоя от страните по делото, не е налице процесуално нарушение.

Съдът обсъжда заключението с оглед на всички доказателства по делото. Макар да приема фактическите констатации на експерта – онколог, не счита, че следва да се съобрази с правните изводи на същия, които са в прерогативите само на съда.

По отношение на ЗОЛ М. К., се установява следното:

Между страните не е спорно, че в един и същи ден на 12.12.2017 г. са извършени двете амбулаторни процедури, като са извършени Апр.6 и Апр.5 по КП № 240, както и че същите са отчетени и заплатени от НЗОК.

Експертът сочи, че АПр.6 „Системно лечение при злокачествени солидни тумори и хематологични заболявания“ с лекарствения продукт А. е проведена в изпълнение на Решение на КОКХ № 1414 от 12.06.2017 г. От друга страна, АПр. 5 „Решение на общи клинична онкологична комисия по хематология“ е проведена в изпълнение на Решение на КОКХ от 12.12.2017 г. с терапевтичен отговор „частична ремисия“. Т.е., едната процедура е за провеждане на терапия, а другата за вземане на решение на комисията.

По отношение на ЗОЛ В. Д., се установява следното:

Между страните не е спорно, че в един и същи ден на 24.11.2017 г. са извършени двете амбулаторни процедури, като са извършени Апр.6 и Апр.5 по КП № 240. , както и че същите са отчетени и заплатени от НЗОК.

Експертът сочи, че АПр.6 „Системно лечение при злокачествени солидни тумори и хематологични заболявания“ с лекарствения продукт X-geva е

проведена в изпълнение на Решение на КОХК от 20.09.2017 г., а от друга страна, АПр. 5 „Решение на общи клинична онкологична комисия по хематология“ е проведена в изпълнение на Решение на КОХК от 24.11.2017 г. чиято цел е продължаване на лечението на пациента с нов препарат Н.. Т.е., едната процедура е за провеждане на терапия, а другата за вземане на решение на комисията.

По отношение и на двете ЗОЛ, вещото лице дава заключение, че фактическите констатации и изводи в административния акт не са верни, че АПр.6 от 12.12.2017 г. при единия пациент / съответно от 24.11.2017 г. при втория пациент не е незавършена и не е извършена в рамките на същия болничен престой, поради което няма нарушение на чл.343, ал.1, т.1 от НРД за МД 2017 г.

Тези изводи изводи съдът не приема по следните съображения:

На първо място, в административния акт няма констатации, че АПр. 6 не е незавършена. Напротив, между страните няма спор, че е реално извършена, и съответно заплатена такава от НЗОК.

Твърдението, че не става въпрос за един и същ болничен престой също е необосновано, тъй като става въпрос именно за болничен престой в конкретното лечебно заведение на конкретната дата 12.12.2017 г., в който по КП № 240 са извършени двете амбулаторни процедури.

Разпоредбата на чл.343, ал.1, т.1 от НРД за МД, посочена по-горе, гласи, че „в случай на хоспитализация по КП и необходимост от провеждане на АПр и/или КПр в рамките на същия болничен престой се заплаща КП и АПр и/или КПр, с изключение на амбулаторна процедура № 6 в рамките на същия болничен престой“ по изброени КП, между които и КП № 240.

Именно тази хипотеза е налице в случая, а именно възникнала необходимост в рамките на същия болничен престой на същия ден в същото болнично заведение, когато е проведена АПр.5 за системно лечение при злокачествени солидни тумори и хематологични заболявания, да се извърши АПр.6 за вземане на решение на общи клинична онкологична комисия по хематология във връзка с това как да продължи лечението.

Тук изобщо не става въпрос за неправилно приложено лечение или недобра медицинска практика, или нещо което не е в интерес на пациента, в какъвто смисъл са съображенията на ответника, което показва и цитираният текст, който приема, че има „необходимост“ от извършването на двете процедури в един ден.

Става въпрос единствено за средства, които НЗОК се е съгласила да покрие, в случай, че такава процедура е проведена, т.е., че такова решение се е наложило и е взето от страна на лечебното заведение. След като Изпълнителят на здравната помощ се е съгласил да подпише договора със НЗОК, то следва да се съобрази и с лимитите на паричните средства, които се предвиждат да бъдат платени по него, като условието по чл.343, ал.1, т.1 от НРД за МД е измежду тях.

Следователно сумата, отчетена и платена за изпълнение на тази дейност – АПр.6, следва да бъде възстановена като неоснователно платена, тъй като е предвидено да не се заплаща от НЗОК чл.343, ал.1, т.1 от НРД за МД .

По отношение на ЗОЛ И. Я. се установява следното:

В тази хипотеза, съдът напълно се доверява на експерта – онколог, заключението на който напълно опровергава констатациите на административния орган за превишена доза от лекарствения препарат, като приема становището на експерта, че констатациите на проверяващите са на неправилни. Същият, след задълбочен преглед на медицинската документация и като подробно описва съответните дови и вливания, приема, че лечебното заведение е спазило Решението от 05.09.2017 г. за начина на прилагане на лекарствения препарат В. при изчисляването им съобразно телесната маса и теглото на пациента.

С оглед на горното, съдът приема, че не е налице нарушение на сочените разпоредби на чл.325, ал.1 и ал.2 и чл.326 от НРД за МД 2017 г., поради което сумите, платени за това лечение не са неоснователно платени и не подлежат на възстановяване.

Мотивиран така и след извършена на основание чл.168 от АПК проверка за законосъобразността на оспорвания акт по всички основания, посочени в чл.146 от АПК, съдът счита, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган и в изискуемата форма, като при постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, налагащи отмяната му, но същият, макар да е законосъобразен по отношение на констатациите за недължимо платени суми при двама пациенти по чл.343, ал.1, т.1 от НРД за МД 2017 г., е издаден в противоречие с материалноправните разпоредби на закона и целта на закона, в частта, относно констатациите за ЗОЛ И. Я., съответно за нарушение на чл.325, ал.1 и ал.2 и чл.326 от НРД за МД 2017 г.

Следователно, поканата следва да бъде изменена, като се приспаднат посочените като неоснователно платени суми за лечението на ЗОЛ И. Я., а именно в размер на 470 лв. + 3419,24 лв., или общо 3889,24 лв.

При този изход на спора и при направеното своевременно искане за заплащане на разноски от жалбоподателя – за 50 лв. държавна такса и 300 лв. за СМЕ /доказани по основание и размер/ и от ответника за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в минимален размер от 100 лв., съобразно с уважената /3889,24 лв./, съответно – отхвърлената част от жалбата /7338,52 лв./ и по компенсация, съдът следва да осъди ответника за заплати на жалбоподателя 41,29лв. разноски / 105,65 – 65,36/.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място] покана изх. № 29 – 02 – 85 от 13.06.2018 г. на Директора на Столична здравно – осигурителна каса, като **НАМАЛЯВА** сумата за възстановяване на 7338,52 лв. / седем хиляди триста трийсет и осем лева и 52 ст./.

ОСЪЖДА Национална здравно – осигурителна каса да заплати на [фирма], [населено място] разноси съобразно уважената част от жалбата и по компенсация, в общ размер на 41,29 лв. / четиресет и един лева и 29 ст./.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: